

Γιώργος Γαλάτσης

ΤΑ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ

Παιδικό διήγημα

Κολχικό 2022

" ΤΑ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ"

Copyright ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΛΑΤΣΗΣ

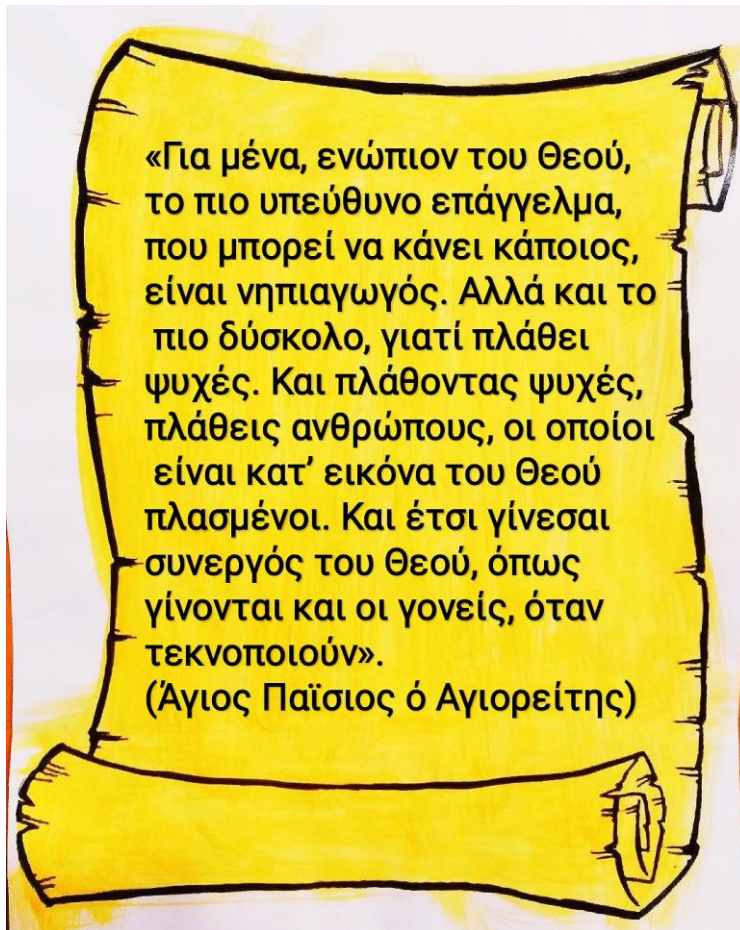
Το βιβλίο διατίθεται ελεύθερα για προσωπική χρήση ή εκπαιδευτικούς σκοπούς. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση του έργου σε ψηφιακή ή έντυπη μορφή με την προϋπόθεση της αναφοράς των δημιουργών. Δεν επιτρέπεται η πώλησή του με κανένα τρόπο. Το παρών ψηφιακό βιβλίο διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο από τον δημιουργό του, υπό την ακόλουθη άδεια Creative Commons: ggalatsisggg@gmail.com

(Οι Φωτογραφίες και οι εικόνες που χρησιμοποιηθήκαν για τις ανάγκες του βιβλίου, προέρχονται από το διαδίκτυο. Καμία εικόνα δεν ανήκει στον συγγραφέα, παρά μόνο στους δημιουργούς τους και κατόχους των πνευματικών δικαιωμάτων).

Εικόνα εξωφύλλου: Πίνακας ζωγραφικής του: Henry Mosler, «Χριστουγεννιάτικο Πρωινό» έτος 1916.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εκείνα τα Χριστούγεννα -της χρονιάς εκείνης - θα μείνουν ανεξίτηλα στη μνήμη των παιδιών, και ιδιαίτερα στην παιδική ψυχή του μικρού Χρήστου. Πρωταγωνιστές, τρεις δασκάλες, και δεκαοχτώ μαθητές του νηπιαγωγείου Κολχικού, που θα φωτίσουν με την πράξη τους τις ψυχές όλων. Θα συντελεστεί ένα μικρό «θαύμα», κι αυτό χάριν στην αγάπη όλων αυτών. Διότι, ή αγάπη ενεργεί θαύματα, όταν συνοδεύεται, -κυρίως- από την Προσφορά στον συνάνθρωπο.

- Η κυρία Ελισσάβετ, συνταξιούχος νηπιαγωγός, έφτιαξε στο μπρίκι ένα ζεστό ρόφημα, έριξε λίγα ξύλα στο τζάκι τού σπιτιού της και φώναξε την μικρή της εγγονή να έρθει στην αγκαλιά της. Ήταν παραμονή Πρωτοχρονιάς. Είχε στα χέρια της ένα μεγάλο άλμπουμ που είχε τίτλο: «Οι αναμνήσεις μου από το νηπιαγωγείο Κολχικού».

Πίνοντας μια γουλιά τσάι ξεκίνησε την αφήγηση της στη μικρή Βέτα, ή οποία πήγαινε στο νηπιαγωγείο.

- Θα σου πω Βέτα μου σήμερα μια ιστορία που συνέβη πριν από πολλά χρόνια. Πλησίαζε η μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης, η Γέννηση του Χριστού. Κάναμε προετοιμασίες εγώ και άλλες δύο δασκάλες, η κυρία Αθηνά και η κυρία Άννα, αλλά και δεκαοχτώ παιδιά που είχαμε στο τμήμα μας. Στολίσαμε το δέντρο, κόψαμε διάφορες μικρές ζωγραφιές, κάναμε μικρές μπαλιτσες και διάφορα άλλα. Ένα από τα παιδιά, ο Χρήστος, κάθονταν σε μια άκρη και τα ματάκια του ήταν βουρκωμένα. Η κυρία Άννα τον πλησίασε, τον αγκάλιασε και τον ρώτησε τι συνέβη.

- Εεε, τίποτα κυρία...

- Εγώ που σ' αγαπαώ, δεν θέλεις να μου πεις για ποιόν λόγο κλαίς;

Πιάνοντας με πολύ στοργή το χεράκι του, τον οδήγησε στο γραφείο της για να μην ακούνε τα υπόλοιπα παιδιά.

- Πες μου αγόρι μου, τι σου έχει συμβεί και είσαι στεναχωρημένος;

- Εεε, να κυρία, εμείς στο σπίτι δεν θα στολίσουμε, ούτε θα μας πάρει δώρα ο μπαμπάς γιατί δεν δουλεύει, είναι στο κρεβάτι λόγω της εγχείρησης. Η μαμά μου είναι πολύ στεναχωρημένη. Και η αδελφή μου το ίδιο.

- Χρήστο μου, εμείς ήμαστε εδώ! Μαζί σου και συνάμα κοντά στην οικογένεια σου παιδί μου. Φέτος τα Χριστούγεννα θα είναι τα ομορφότερα της ζωής σου, στο υπόσχομαι! Το μόνο που θέλω από εσένα είναι ένα μεγάλο χαμόγελο. Τα υπόλοιπα άστα σε μένα. Όλη η τάξη σ' αγαπάει και θα το δεις σύντομα.

- Εντάξει κυρία, σας ευχαριστώ.

Το παιδί έτρεξε κοντά στους φίλους του και με πολύ όρεξη πλέον έκανε χειροτεχνίες όμορφες για τον στολισμό του νηπιαγωγείου. Το μεσημέρι, αφού σχόλασαν τα παιδιά, οι τρεις νηπιαγωγοί μετά από ένα μικρό συμβούλιο έβαλαν σε τάξη το σχέδιο τους. Το επόμενο πρωί έγιναν οι πρώτες ανακοινώσεις. Τον λόγο πήρε η κυρία Αθηνά:

- Καλημέρα παιδιά, θα ήθελα να με ακούσετε σήμερα πολύ προσεκτικά. Σε λίγες ημέρες πλησιάζουν τα Χριστούγεννα. Θα ήθελα την βοήθεια σας να κάνουμε μια μεγάλη πράξη αγάπης. Στο τελευταίο μάθημα θυμάστε πού είχαμε μιλήσει για προσφορά σε ανθρώπους που έχουν ανάγκη; Ε λοιπόν, ήρθε ή ώρα να το πραγματοποιήσουμε!

- Ναιιίί, βροντοφώναξαν σχεδόν όλα μαζί και χτυπούσαν τα μικρά χεράκια τους από χαρά.

- Λοιπόν ακούστε! είπε η κυρία Ελισσάβετ. Αυτό θα είναι όμως το μυστικό μας! Θα βοηθήσουμε μια οικογένεια που έχει πολύ μεγάλη ανάγκη. Πρώτα - πρώτα

θα κάνουμε μια μικρή παράσταση. Θα λέγεται το θαύμα των Χριστουγέννων!
Ποιος θέλει να συμμετάσχει;

Σήκωσαν τα χέρια τους όλα τα παιδιά με μεγάλη χαρά.

- Τέλεια! Ο Χρήστος θα υποδυθεί τον Ιωσήφ, η Μαίρη την Παναγία, ο Στέλιος, ο Βαλάντης και ο Σπύρος τους τρεις μάγους. Ο Βασίλης, ο Κώστας και ο Δημήτρης τους βοσκούς, ο Μανώλης τον Άγγελο. Τα κορίτσια, η Κατερίνα, η Βασιλική, η Δέσποινα, η Γλυκερία, η Θεοδώρα, η Καλλιόπη, η Μάγδα, η Ιουλία, η Αγγελική, θα είναι η χορωδία που θα ψάλλει τα κάλαντα. Ξεκινάμε παιδιά από σήμερα τις πρόβες. Εντάξει;

Τα παιδικά πρόσωπα φώτισαν από χαρά και ευτυχία.

- Και τι έγινε μετά γιαγιά; ρώτησε ή μικρή Βέτα.

- Συνάμα με τις πρόβες Βέτα μου, κάναμε και μικρές χειροτεχνίες, τις οποίες πουλήσαμε και με τα χρήματα αυτά αγοράσαμε τρόφιμα και άλλα για την οικογένεια αυτή που σου ανέφερα στην αρχή.

- Πω, πω γιαγιά! Τι όμορφες χειροτεχνίες κάνατε! Τις βλέπω όλες στις φωτογραφίες σου. Πες μου γι' αυτές.

- Να, κοίταξε αυτήν την φωτογραφία! Εχει κουκουνάρες που μαζέψαμε και τις βάψαμε, αστεράκια, μικρούς αη-Βασίληδες, μπαλιτσες χρωματιστές, φάτνες, γιρλάντες, τύμπανα, καμπανούλες και διάφορα άλλα.

Τα Χριστούγεννα πλησίαζαν. Η γιορτή του νηπιαγωγείου είχε ξεκινήσει. Έξω από την αίθουσα είχαν τοποθετηθεί πάνω στα θρανία οι χειροτεχνίες των παιδιών που προορίζονταν για πώληση στον κόσμο. Η παράσταση που έδωσαν τα παιδιά μπροστά στους γονείς και στο υπόλοιπο κοινό ήταν συγκινητική. Στο τέλος όλοι μαζί σηκώθηκαν και έψαλαν τα κάλαντα, προσμένοντας την Γέννηση Του Χριστού μας.

Τελειώνοντας, αφού αντάλλαξαν ευχές μεταξύ τους, οι πάντες πήγαν στην έκθεση χειροποίητων δημιουργιών. Η μουσική που ακούγονταν από δύο μεγάλα

ηχεία στην αίθουσα και στους διαδρόμους του σχολείου, έκανε πιο γιορτινή την ατμόσφαιρα και την διάθεση όλων των παρευρισκομένων.

ΧΙΟΝΙΑ ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Χιόνια στο καμπαναριό
που Χριστούγεννα σημαίνει.

Χιόνια στο καμπαναριό.

ξύπνησ' όλο το χωριό.

Ντιν-νταν-ντον!

Ντιν-νταν-ντον!

Ντιν-νταν-ντον!

Ντιν-νταν-ντον Ντιν-Ντον.....

ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

Άγια Νύχτα, σε προσμένουν

με χαρά οι Χριστιανοί

και με πίστη ανυμνούμε,

το Θεό δοξολογούμε

μ' ένα στόμα, μια φωνή,

ναι, με μια φωνή...

Η ψυχή μας φτερουγίζει

πέρα στ' άγια τα βουνά,

όπου ψάλλουν οι αγγέλοι

απ' τα ουράνια θεία μέλη,

στο Σωτήρα "Ωσαννά"

ψάλλουν "Ωσαννά"

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι

τα βουνά τα ιερά

και μ' ευλάβεια μεγάλη

'κει που τ' Άγιο Φως προβάλλει

προσκυνήστε με χαρά

ναι, με μια χαρά...

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ

Μου 'παν έλα να πάμε να δεις
Χριστός γεννήθηκε στην άκρη της γης
κι εγώ γυρίζω απόψε στον ουρανό
τ' αστέρι ψάχνω να βρω το φωτεινό
ραπαπαπαμ-ραπαπαπαμ
να με πάει στο μικρό βασιλιά
πέρα μακριά...

Μέσα σε λίγη ώρα δεν είχε μείνει τίποτα. Όμως το συγκινητικότερο ήταν ότι ούτε ένα παιδί δεν έφυγε. Περίμεναν όλα τις δασκάλες τους. Τον λόγο πήρε τότε η κυρία Ελισσάβετ:

- Παιδιά μου τα θερμά μου συγχαρητήρια! Μπράβο σας! Είστε ή καλύτερη και ομορφότερη τάξη τού κόσμου. Τώρα θα προχωρήσουμε στο δεύτερο μέρος του σχεδίου μας. Την παραμονή των Χριστουγέννων θέλω να πούμε τα κάλαντα στο χωριό. Τι λέτε;

- Εντάξει κυρία! φώναξαν όλες οι μικρές ψυχούλες.

- Ωραία! Τέλεια! Την παραμονή λοιπόν, ραντεβού το πρωί εδώ στο σχολείο. Και φροντίστε να ντυθείτε ζεστά, διότι θα έχει πολύ κρύο.

Την παραμονή των Χριστουγέννων ήταν όλα τα παιδιά στην αίθουσα του νηπιαγωγείου.

- Πάμε λοιπόν παιδιά! Ξεκινάμε!

- «Καλήν ημέρα, άρχοντες, κι αν είναι ορισμός σας, Χριστού τη θεία Γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας. Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλη, οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η κτίσις όλη...».

- Και του χρόνου! Χρόνια Πολλά! απαντούσαν οι σπιτονοικοκυρές και έριχναν μέσα στο χάρτινο κουτί χρήματα. Κάποιες άλλες πρόσφεραν γλυκά. Είχαν γυρίσει σχεδόν όλο το χωριό, αλλά ο καιρός είχε αγριέψει και οι πρώτες νιφάδες χιονιού είχαν απλωθεί παντού. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα όλοι να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Άξιζε όμως ο κόπος!

Τις επόμενες ημέρες οι δασκάλες ολοκλήρωσαν το τρίτο και τελευταίο μέρος του σχεδίου. Και ποιο ήταν αυτό; Ενημέρωσαν τηλεφωνικά όλους τους γονείς της τάξης να περάσουν από το σχολείο και τους έδωσαν δώρα για κάθε παιδί. Όμως δεν έπρεπε να το φανερώσουν εκείνη την ημέρα, αλλά να το πάνε κρυφά στο σπίτι και τα μεσάνυχτα της παραμονής της Πρωτοχρονιάς να το βάλουν κάτω από το δέντρο. Όσον για την οικογένεια του Χρήστου, εδώ τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Πέρα από το δώρο και από κάτι σακούλες με τρόφιμα, οι τρεις νηπιαγωγοί, παρέδωσαν στα χέρια της μητέρας του έναν φάκελο ό οποίος είχε

ένα πολύ σημαντικό χρηματικό ποσό (το οποίο μαζεύτηκε από τις χειροτεχνίες και από τα κάλαντα των παιδιών), έτσι ώστε να μπορέσουν να πάρουν τα απαραίτητα, λόγω της δύσκολης οικονομικής κατάστασης που περνούσαν.

- Αθηνά, Ελισσάβετ, Άννα, αυτό που κάνατε για την οικογένεια μου δεν ξέρω πως να σας ευχαριστήσω... Δεν βρίσκω λόγια, είπε η μητέρα του Χρήστου, η Φωτεινή, καθώς τα δάκρυα της έτρεχαν ασταμάτητα. Αυτό είναι θαύμα!

- Χρόνια πολλά, καλή μου! Καλές γιορτές να έχετε! Καλή χρονιά κι ευλογημένη! Άλλωστε εμείς δεν κάναμε τίποτα. Δεν γινόταν να βλέπουμε τα ματάκια του Χρήστου λυπημένα. Αυτή η πράξη αγάπης οφείλεται στα παιδιά και μόνο στα παιδιά. Πιστεύουμε ότι αυτό το μικρό ποσό θα σας βοηθήσει για λίγο διάστημα, έως ότου αναρρώσει ο σύζυγός και μπορεί να εργασθεί. Από εμάς έχετε την αμέριστη αγάπη και συμπαράσταση. Ότι άλλο χρειαστείτε, θέλουμε να μας ενημερώσετε χωρίς ντροπή.

- Σας ευχαριστώ πολύ! Καλές γιορτές! Καλή χρονιά αγαπημένες μου δασκάλες! Ο καλός Θεός να σας δίνει θείες ευλογίες σε εσάς και στις οικογένειες σας! Αυτό εύχομαι και σε όλα τα παιδιά που κάνανε αυτή τη θεάρεστη πράξη.

- Η μεγάλη μέρα όμως έφθασε. Ξημέρωσε Πρωτοχρονιά. Κάθε παιδί που ξυπνούσε έτρεχε κατευθείαν στο χριστουγεννιάτικο δέντρο με μεγάλη λαχτάρα και περιέργεια να βρει το δώρο του. Η μεγάλη έκπληξη όμως ήταν στο σπίτι του Χρήστου. Η χαρά του ήταν απερίγραπτη.

- Μαμά, μπαμπά, Σταυρούλα, ελάτε να δείτε! Το δέντρο μας είναι γεμάτο δώρα!

Εκείνη την στιγμή, ή κυρία Φωτεινή μόλις είχε ανάψει την κανδήλα της Παναγίας.

- Είδατε παιδιά που σας έλεγα ότι ο Θεός δεν αφήνει κανέναν; Να έχουμε λοιπόν εμπιστοσύνη στο θέλημά Του, θαύματα γίνονται καθημερινώς, αλλά ή οικογένεια μας φέτος έζησε το μεγαλύτερο!

Κι αφού αγκαλιάστηκαν όλοι μαζί και αντάλλαξαν ευχές, με βαθιά συγκίνηση ευχαρίστησαν τον Θεό για όλα.

- Εδώ τελειώνει η ιστορία που βιώσαμε πριν από χρόνια, μικρή μου Βέτα. Πιστεύω ότι ήταν τα ομορφότερα Χριστούγεννα τού μικρού Χρήστου και φυσικά όλων των παιδιών του νηπιαγωγείου.

Η μικρούλα κοιτούσε την γιαγιά της μέσα στα μάτια με εκείνο το αθώο και παιδικό βλέμμα και είχε κουρνιαώσει, χαλαρώνοντας μέσα στην αγκαλιά της.

Όμως η μέρα έφερε μια μεγάλη έκπληξη για την κυρία Ελισσάβετ και τη μικρή Βέτα. Έξω από το σπίτι ακούστηκαν κάποιες φωνές και σύντομα ήχησε το κουδούνι.

- Μα τι συμβαίνει; απόρησαν.

Στο άνοιγμα της πόρτας εμφανίστηκαν δεκαοχτώ άτομα, τώρα πλέον νέοι, κορίτσια και αγόρια είκοσι χρονών, με πρώτο τον Χρήστο, είπαν:

- Να σας τα πούμε κυρία;

- Και βέβαια Χρήστο, με μεγάλη μου χαρά παιδιά μου...

"Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
κι αρχή καλός μας χρόνος
εκκλησιά με τ' άγιο θρόνος.

Αρχή που βγήκε ο Χριστός
άγιος και Πνευματικός,
στη γη να περπατήσει
και να μας καλοκαρδίσει.

Άγιος Βασίλης έρχεται,
και δεν μας καταδέχεται,

από την Καισαρεία,

σού σαι αρχόντισσα κυρία.

Βαστά εικόνα και χαρτί

ζαχαροκάρνο, ζυμωτή

χαρτί και καλαμάρι

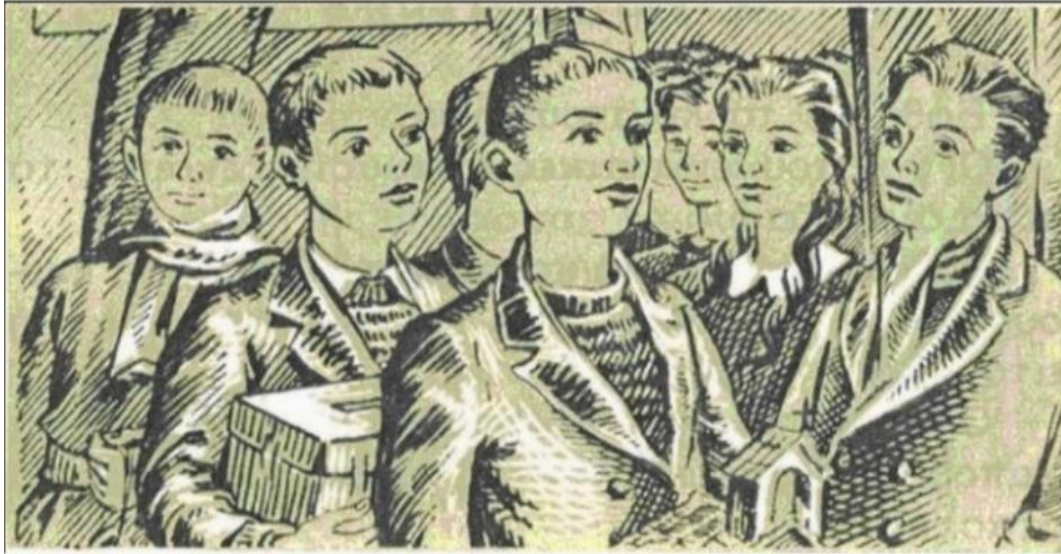
δες και με-δες και με το παλικάρι.

Το καλαμάρι έγγραφε,

τη μοίρα του την έλεγε

και το χαρτί-και το χαρτί ομίλει

Άγιε μου-άγιε μου καλέ Βασίλη".

**Κώστας Θετταλος
(Αναγνωστικό Γ' Δημοτικού)**

- Και του χρόνου! Χρόνια πολλά! Καλή κι ευλογημένη χρονιά να έχετε κυρία Ελισσάβετ.

- Και του χρόνου παιδιά μου! Να είστε όλες και όλοι καλά! Χρόνια πολλά, υγεία κι ευλογία στα σπιτικά σας! Καλή σταδιοδρομία να έχετε στην ζωή σας. Εύχομαι, ότι καλύτερο από την καρδιά μου.

- Βλέπεις μικρή μου Βέτα! Αυτοί οι νέοι, ήταν πριν από χρόνια μαθητές μου στο νηπιαγωγείο. Αυτό είναι το καλύτερο δώρο που πήρα στη ζωή μου. Και αυτό είναι η αγάπη.

Σας ευχαριστώ πολύ! Ευλογημένη χρονιά να έχετε όλοι! είπε συγκινημένη η γηραιά νηπιαγωγός.

- Κυρία Ελισσάβετ, αυτό είναι ένα δώρο από εμάς, τους παλιούς μαθητές σας, με πολύ αγάπη. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, εάν και εφόσον μπορείτε, του χρόνου που θα γίνει η τελετή ορκωμοσίας στο πανεπιστήμιο για το πτυχίο μου

ως εκπαιδευτικός να με τιμήσετε με την παρουσία σας. Αποτελεί μεγάλη τιμή να παρευρεθείτε εσείς εκείνη την ημέρα, όπως και οι άλλες δασκάλες, η κυρία Άννα και η κυρία Αθηνά. Και θέλω να γνωρίζετε ότι εσείς μου εμφυτεύσατε με εκείνη την πράξη αγάπης και ανθρωπιάς προς την οικογένεια μου να πάρω την απόφαση να γίνω εκπαιδευτικός, όπως κι εσείς. Και μέσα από το λειτούργημα αυτό, να διδάξω τα πρώτα γράμματα στα παιδιά, και το κυριότερο τις ανθρώπινες αξίες. Ο Αριστοτέλης αιώνες πριν είχε διδάξει πως «η μόρφωση του μυαλού χωρίς τη μόρφωση της καρδιάς δεν είναι καθόλου μόρφωση». Και πάλι σας ευχαριστούμε κυρία, εγώ προσωπικά και όλα τα παιδιά, για όλα αυτά που μας μάθατε στο να γίνουμε καλύτεροι και χρήσιμοι άνθρωποι μέσα στην κοινωνία. Τα λόγια σας και τις πράξεις σας θα τα φυλάμε ως πολύτιμο θησαυρό και εφόδιο στην ζωή μας.

- Αχ, βρε Χρήστο! Με συγκίνησες πραγματικά, εσύ και όλα τα υπόλοιπα παιδιά! Εννοείται πως θα έρθω με μεγάλη μου χαρά. Και να μην χανόμαστε! Να τα λέμε όταν έχετε χρόνο. Το σπίτι μου είναι ανοιχτό για όλους σας. Σας αγαπώ πολύ. Καλή χρονιά να έχετε αγαπημένα μου παιδιά. Να έχετε πάντα το χαμόγελο και

την αγάπη στην καρδιά σας. Και να μην ξεχνάτε ποτέ μα ποτέ στην ζωή σας, πέρα από τη μόρφωση και την παιδεία, τα εξής: Αγάπη για τον συνάνθρωπο, προσφορά και θυσία, ανθρωπιά και ελεημοσύνη σε όλους και ειδικά σε αυτούς που έχουν ανάγκη και μας χρειάζονται. Αυτά να τα τηρείτε με πολύ ευλάβεια και μην φοβάστε, όσα εμπόδια κι αν σας παρουσιαστούν. Να έχετε τον Θεό μέσα στις ψυχές σας, όλα τα προβλήματα που έρχονται στον δρόμο σας θα τα ξεπερνάτε χάρη σ' αυτόν. Ο Πωλ Κλωντελ είχε πει κάποτε: «Τα νιάτα είναι πλασμένα για τον ηρωισμό». Κι όλοι εσείς οι νέοι, είστε οι αυριανοί ήρωες της ζωής. Καλό κι ευλογημένο αγώνα να έχετε αγαπημένα μου!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Πάντα θά θυμάμαι με νοσταλγία και τίς ωραιότερες αναμνήσεις, από τὰ μαθητικά μου χρόνια. Τούς παιδαγωγούς, πού όλα εκείνα τα χρόνια - μέσα στις αίθουσες - μας ενσταλαξαν την γνώση, την γραφή, τίς ηθικές αρχές και αξίες της ζωής. Στάθηκαν δίπλα μας και ενεσκυψαν κοντά μας, εμπνέοντας πρωτυπα και ιδανικά. Ωσάν φάροι, με το φως της γνώσης, μας κατεύθυναν σέ ασφαλής προορισμούς και στον σωστό δρόμο τής ζωής.

Ο Αριστοτέλης αιώνες πριν είχε διδάξει πως «η μόρφωση του μυαλού χωρίς τη μόρφωση της καρδιάς δεν είναι καθόλου μόρφωση»

Διαβάζοντας κάποια ημέρα, υπέπεσε στα μάτια μου κάτι πολύ εύστοχο και θά ήθελα να το μοιραστώ μαζί σας.

- "Το ταξίδι κάθε γιατρού, μηχανικού, επιστήμονα, αστροναύτη, προγραμματιστή, αρχιτέκτονα, λογιστή, αναλυτή και όλων των άλλων επαγγελματιών ξεκινά κάτω από τα άγρυπνα μάτια του δασκάλου και σας ευχαριστούμε γι' αυτό"!

Σοφές κουβέντες, για τό λειτούργημα πού επιτελούν οι εκπαιδευτικοί σέ όλον τον κόσμο. Είχε γράψει ο Κωστής Παλαμάς τά εξής:

- "Σμίλεψε πάλι, δάσκαλε, ψυχές!

Κι ό,τι σ' απόμεινε ακόμη στη ζωή σου,

Μην τ' αρνηθείς! Θυσίασέ το ως τη στερνή πνοή σου!

Χτίσ' το παλάτι, δάσκαλε σοφέ!

Κι αν λίγη δύναμη μέσ στο κορμί σου μένει,

Μην κουρασθείς. Είν' η ψυχή σου ατσαλωμένη.

Θέμελα βάλε τώρα πιο βαθιά,

Ο πόλεμος να μην μπορεί να τα γκρεμίσει.

Σκάψε βαθιά. Τι κι αν πολλοί σ' έχουνε λησμονήσει;

Θα θυμηθούνε κάποτε κι αυτοί

Τα θάρη που κρατάς σαν Άτλαντας στην πλάτη,

Υπομονή! Χτίζε, σοφέ, της κοινωνίας το παλάτι"!

(Κωστής Παλαμάς, "Στον Δάσκαλο")

Οφείλουμε όλοι μας, την απέραντη αγάπη και ευγνωμοσύνη, στους δασκάλους και στις δασκάλες, τούτους τους λειτουργούς τών γραμμάτων όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Ήσασταν και θα είστε, τά πρωτυπα πού μας θωρακίσατε τις ψυχές μας, με το φως της γνώσεως και της αρετής.

"Στους γονείς οφείλομεν το ζην, στους δε διδασκάλους το ευ ζην"

(Μέγας Αλέξανδρος)

"Αυτοί που δίνουν καλή εκπαίδευση στα παιδιά, πρέπει να τιμώνται περισσότερο από εκείνους που τα γέννησαν, γιατί οι γονείς τους έδωσαν μόνο τη ζωή, οι παιδαγωγοί όμως την ικανότητα να ζουν καλά"

(Αριστοτέλης)